

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 30. maj 2011
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2011-730-1351
Dok.: AMC41199

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 2 vedrørende forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af forældelsesfristen i pædofilisager (B 124), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 4. maj 2011. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Lars Barfoed

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 2 vedrørende forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af forældelsesfristen i pædofilisager (B 124) fra Folketingets Retsudvalg:

”Det bedes redegjort for, hvilke problemer der måtte være ved at ophæve forældelsesfristen eller eventuelt forlænge den, ligesom der bedes redegjort for, hvorfor den lige netop skal være 10 år.”

Svar:

Efter straffelovens § 93 afhænger forældelsesfristens længde som udgangspunkt af strafferammen for den pågældende forbrydelse. Baggrunden herfor er, at jo grovere en lovovertrædelse er, desto større behov vil der typisk være for at forfølge den, selv om der er gået længere tid, efter at den er begået, og desto svagere vil de hensyn, der kan tale imod en sådan forfølgning, typisk være.

Herudover følger det af straffelovens § 94, at forældelsesfristen som udgangspunkt regnes fra den dag, hvor den strafbare virksomhed eller undladelse er ophørt.

Efter § 94, stk. 4, regnes forældelsesfristen for bl.a. en række sædelighedsforbrydelser (f.eks. straffelovens §§ 210 om incest, § 222 om samleje med en person under 15 år og § 223 om samleje bl.a. med adoptivbarn, plejebarn mv. under 18 år) dog tidligst fra den dag, hvor den forurettede fylder 18 år. Baggrunden herfor er et ønske om at sikre, at personer, der som børn bliver udsat for seksuelt misbrug, har mulighed for som voksne – hvor de bedre vil være i stand til at varetage egne interesser – at reagere over for dette misbrug, uden at forældelsesreglerne udelukker muligheden for strafferetlig forfølgning.

Samtidig må det dog tages i betragtning, at der kan forekomme meget betydelige bevismæssige vanskeligheder, når retsforfølgning rettes mod forbrydelser, der er begået for lang tid siden. Det gælder ikke mindst i de tilfælde, hvor der ikke er tekniske beviser – f.eks. i form af lægeerklæringer om skader eller spor af blod mv. – men hvor beviserne i det væsentlige eller udelukkende består af vidneforklaringen fra ofret. Det skal i den forbindelse fremhæves, at en ændring af forældelsesreglerne ikke samtidig indebærer en ændring af kravene til bevisernes styrke. Det må derfor forudses, at der ved indførelse af en længere forældelsesfrist i sager om seksuelt misbrug af børn vil være en del sager, der tidligere måtte

opgives, fordi strafansvaret var forældet, som alligevel ikke kan gennemføres til domfældelse - medmindre den sigtede tilstår - fordi der ikke foreligger tilstrækkelige beviser.

Hertil kommer, at samfundets interesse i at gennemføre strafforfølgning svækkes, når der går længere tid, efter at overtrædelsen blev begået. Ved "gamle" lovovertrædelser vil generalpræventive hensyn ikke i almindelighed nødvendiggøre, at sådanne forhold konsekvent forfølges.

De nuværende forældelsesregler i sager om seksuelt misbrug af børn, som blev indført ved lov nr. 441 af 31. maj 2000, er udtryk for en samlet afvejning af på den ene side hensynet til offeret og samfundets interesse i, at disse forbrydelser så vidt muligt bliver genstand for retsforfølgning, og på den anden side bl.a. hensynet til at undgå omfattende efterforskning af sager, der ikke vil kunne gennemføres på grund af utilstrækkelige beviser, og hvor den forurettede formentlig vil opleve en frifindelse som en yderligere krænkelse.

Der er imidlertid løbende konkrete sager fremme i pressen, der giver anledning til politisk og offentlig debat om forældelsesfristerne i pædofili-sager.

På den baggrund har Justitsministeriet anmodet Straffelovrådet om i forbindelse med rådets gennemgang af kapitel 24 om forbrydelser mod kønssædeligheden at overveje, om der efter rådets opfattelse er grundlag for at ophæve eller ændre forældelsesfristen i sager om seksuelt misbrug og andre former for seksuel krænkelse af børn.